

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:13
מוצאי שב"ק.....9:43
שיעורים כסדרן
נ"ך.....נחמיה ג'-ד'
בבלי.....יבמות ק"ז
ירושלמי.....מכות ג'
תוספתא.....טהרות ח'
רמב"ם.....מקואות י'

שעה 11, גליון 44 (559)

פרשת קרח, ג' תמוז, אבות פרק ד', שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

צוויי געזונטע אויערן

דער הייליגער רבי האט דערציילט (סיפורי מעשיות, מעשה י"ג, דעם צווייטן טאג) איבער דעם הייליגן בעטלער, דער טויבער בעטלער, וואס האט געזאגט, "איר מיינט אז איך בין טוב? איך בין גארנישט טוב, נאר די גאנצע וועלט טרעפט ביי מיר גארנישט אן אז איך זאל הערן זייער חסרון, ווייל אלע קולות פון דער וועלט זענען דאך נאר פון חסרונות, יעדער מענטש שרייט אויף זיין חסרון, דהיינו אויף דעם וואס עס פעלט אים. און אפילו אלע שמחות פון דער וועלט זענען אלע נאר פון חסרונות, וואס מען פרייט זיך אויף דעם וואס עס האט געפעלט ביז יעצט און היינט האט מען שוין דאס וואס האט געפעלט; און ביי מיר איז די גאנצע וועלט גארנישט <<<<<<

א ווארט אויף די פּרשה

נישט קרח, אין די וואכנדיגע פרשה לערנען מיר ווי אזוי קרח מיט זיינע מענטשן האבן געקריגט אויף משה רבינו, און צום סוף זענען זיי איינגעזונקען אין דער ערד.

רש"י זאגט, וקרח שפקח היה, מה ראה לשטות זה, קרח איז דאך געווען קלוג, פארוואס האט ער געטון אזא שטות? קען מען זאגן אז דאס איז טאקע דער תירוץ, טאקע דערפאר וואס ער איז געווען אזוי קלוג, איז ער אזוי דורכגעפאלן און געהאט א גרויסע מפלה.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ט) אז דער עיקר תכלית און שלימות פון א איד איז ווען ער דינט דעם אייבערשטער מיט תמימות און פשיטות, אן קיין שום חכמות און חקירות. ווייל ס'זענען דא מחקרים וואס זאגן אז דער עיקר תכלית איז צו פארשטיין און ארויסהאבן יעדע זאך מיט א קלארקייט, פארשטיין יעדע זאך ווי אזוי עס ארבעט און וואס עס איז, דאס איז ביי זיי די גרעסטע מענונג. דער פראבלעם מיט דעם איז אבער אז צו דעם קענען נאר צוקומען א קליינע צאל מענטשן, די וואס זענען זייער קלוג און געריבן, וואס זאלן אבער טון די פשוטע מענטשן? פארוואס זענען זיי באשאפן געווארן אויף דער וועלט? נאר דער אמת איז אז דער עיקר תכלית פארוואס מיר זענען אראפגעקומען אויף דער וועלט איז נאר צו טון די מצוות פונעם אייבערשטן פשוטער הייט אן קיין שום חכמות, מ'דארף נישט פארשטיין פארוואס יעדע זאך איז ווי אזוי עס איז, פארוואס דער אייבערשטער האט אונז געהייסן טון די מצוות, נאר פשוט טון למעשה אלע מצוות, און מורא האבן פונעם אייבערשטן און נישט טון קיין עבירות חס ושלום. דער רבי טייטשט דאס אריין אין פסוק (קהל י"ב, י"א) סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם, שלמה המלך לערנט אונז אויס אז דער תכלית פון א איד איז נאר מורא צו האבן פונעם אייבערשטער און צו היטן זיינע מצוות, ווייל פי זה 'כל' האדם, ווייל דאס קען יעדער מענטשן באווייזן, דאס איז נישט נאר פאר גאר קלוגע מענטשן.

מיט חכמות קומט מען אין ערגעץ נישט אן, דאס נעמט נאר אנוועק א איד פונעם אייבערשטן, דער עיקר אידשקייט איז תמימות און פשיטות, צו טון אלע מצוות אזוי ווי דער אייבערשטער האט אונז געהייסן, און ווי די הייליגע חכמים האבן עס ערקלערט, און ס'איז בכלל נישט קיין חילוק פארוואס און פאר ווען. אפילו די ספרים פון גדולי ישראל וואס האבן מסביר געווען און געגעבן טעמים אויף מצוות, ווי למשל דער ספר החינוך, האבן זיי נישט געמיינט צו זאגן אז דאס איז טאקע די אויסשליסליכע טעמים פון די מצוות, נאר צו מקרב זיין אביסל די מצוה צו אונזער שכל בדרך דרוש, אבער די מצוה אליין דארף זיין ביי אונז א חק בלי טעם, צו טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן.

און די זעלבע איז מיט חכמות אין די מצוות אליין, א מענטש טראכט איבער צי ער האט טאקע יוצא געווען, אויב ער האט געטון די מצוה מיט אלע חומרות און דקדוקים, וועט דאס אים אויף נאר דערווייטערן פונעם אייבערשטן, דאס וועט אים אנוועקנעמען דעם אפעטיט צו טון א מצוה. די בעסטע זאך איז ווען מ'לייגט אלע חכמות אין א זייט, און מ'טוט וואס און ווי אזוי מ'קען דאס בעסטע, און מ'פרייט זיך מיט יעדע מצוה וואס מ'איז זוכה מקיים צו זיין.

קרח איז אבער געווען א גרויסער חכם און א חוקר, "קרח" איז די זעלבע אותיות ווי "חקר", קרח איז געווען א פקח, און ער איז געקומען מיט גאנצע חכמות און טענות אויף יעדע מצוה, אויב איין פאדעם פון תכלית פטר'ט דעם גאנצן קלייד, איז דאך א קלייד וואס איז געמאכט נאר פון תכלית זיכער פטור פון ציצית, אויב איין מצוה פטר'ט די גאנצע שטיב, איז דאך א שטיב פול מיט ספרים זיכער פטור פון מצוה. פארוואס האט ער זיך אבער איינגעווענדט אז ער פארשטייט ווי אזוי די מצוה פון מצוה ארבעט, ווי אזוי די מצוה פון ציצית ארבעט? דאס אלעס איז געקומען פון זיינע חכמות און חקירות, און דאס האט אים טאקע געפירט אין דער ערד אריין.

א גוט ווארט

דער הייליגער רבי זאגט: "השם", ווען א מענטש הויבט אן דינען דעם אייבערשטן, "אזי הדרך שמראו לו התרחקות", ווייזט מען אים התרחקות, מען הויבט אן שפירן ווי מען איז גארנישט ווערד, מען שפירט ווי מען וויל אים נישט, מען האט אזויפיל בלבולים מיט חלישות הדעת. "וכל הנני' עבר על כל הצדיקים, כאשר שמענו מפייהם בפרוש, שנדמה להם שהשם יתברך אין מסתכל ופונה אליהם כלל", איך האב געהערט פון צדיקים, זיי האבן אלע אזוי געשפירט, זיי האבן געשפירט אז מען הערט זיי נישט אויס, נאר וואס דען? זיי האבן זיך געשטארקט, זיי זענען געבליבן שטארק און נישט אפגעלאזט זייער ווילן, נאר אזוי האבן זיי זוכה געווען צו ווערן גרויסע צדיקים (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח).

ווען מיר דארפן דאנווענען און לערנען, טאר מען זיך נישט לאזן פארדרייען דעם קאפ פונעם סמ"ך מ"ם; ווען עס קומט צו טון רצון השם, דעמאלט דארף מען עס טון מיט שמחה. דער רבי זאגט וספר המדות אות שמחה, סימן א: "כשאתם עושה מצוה בשמחה", ווען מען פריידט זיך ביים טון א מצוה, "זה סימן שלבו שלם לאלקיו", איז א סימן אז דער מענטש איז אינגאנצן צוגעקלעבט צום אייבערשטן. איר וועט זען אן אינטערעסאנטע זאך, ווען מען מאכט זיך א קאנוע, אדער עסן, דעמאלט קומען נישט אריין די מחשבות פון חלישות הדעת, קיינער טראכט נישט ביים עסן: 'בין איך דען ראוי צו עסן?' 'בין איך דען ווערד פאר א קאנוע?' ווען עס קומט צו מצוות, פלוצלונג פון אונטער די ערד קומט צו גיין דער סמ"ך מ"ם מיט די מחשבות זרות און בלבולים אראפצואווארפן דעם מענטש.

(עצרת אמונה בהשליכת תשפ"ב)

(תוך הפתח לקרח תשס"א)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

דאס שווער לעבן פון
א געצערטלט קינד

בערות ה' יתברך

יום א' פרשת בהעלותך, י"ג סיון, שנת תשפ"ב לפרט קטן
איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בנוגע אייער מאן וכו'; איר שרייבט איר זענט אלע יארן געווען
א געצערטלט קינד, וואס איר האט געוואלט - האט מען אייך
נאכגעגעבן, און יעצט איז דאס אייך זייער שווער; ווען אייער מאן
טוט נישט גלייך וואס איר ווילט, ווערט איר ברוגז, איר הויבט אן זיך
אויפצוסן - ביז עס פלאצט אויס; איר בעט אן עצה.

ערשטנס זאלט איר וויסן, ווען מען ווייסט אז מען האט א
פראבלעם און מען בעט הילף - איז מען שוין כמעט א געהאלפענער,
די צרה איז ווען מען וויל נישט מודה זיין אז מען האט א פעלער,
אבער ווען א מענטש בעט הילף; איר זאגט, העלפט מיר, איך בין
געצערטלט, איך מיינ אלעס קומט מיר, איך טשעפע מיינ מאן - די
פראי איז שוין כמעט געהאלפן.

די עצה איז תפילה והתבודדות. בעסט דעם אייבערשטן ער זאל
רחמנות האבן אויף אייך, זאגט אים ווי א גרויסע רחמנות איר זענט.
ווייל קינדער וואס וואקסן אויף געצערטלט וכו', יעדע זאך וואס זיי
האבן געוואלט האבן זיי באקומען - די זענען א גרויסע רחמנות, די
קענען נישט לעבן; זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן די תפילה:

"הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל געדענקען אז קיינער
קומט מיר גארנישט; מיינ מאן איז נישט מיינ קנעכט, מיינע קינדער
זענען נישט מיינע קנעכט, מיינע עלטערן זענען נישט מיינע קנעכט,
אלע זענען מיר קנעכט פאר דיר באשעפער, איך בין דיין קנעכט;
איך, מיינ מאן און מיינע קינדער דארפן דיר דינען, מיר זענען נאר
דיינע קנעכט.

הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל קוקן גוט אויף מיינ
מאן, איך זאל אים ליב האבן אפילו ווען ער טראכט אנדערש פון מיר,
איך זאל לעבן מיט אים בשלום אפילו ער טוט נישט ווי אזוי איך וויל,
העלף מיר איך זאל זען אין אים נאר גוטס.

אייבערשטער, ראטעווע מיר פון די געגל פונעם סמ"ך מ"ם;
איך האב אזעלכע פארביסענע נאטורן, איך רעד מיט האס צו
אנדערע, בעיקר צו מיינ מאן; איך שאף אויף אים אזוי ווי מען שאפט
אויף א קנעכט: "טו מיר", "מאף מיר", "איך הייס דיר", "איך האב
דיר שוין געזאגט טויזנט מאל", "דו הערסט נישט?" הייליגער
באשעפער, פארנוואס רעד איך אזוי צו אים? פארנוואס רעד איך נישט
ווייך, שיינ און זיס? ווען וועל איך שוין זיין א גוטע פרוי? ווען וועל
איך תשובה טון? ווען וועל איך מקבד זיין מיינ מאן? וואס מיינ איך
אז איך בין? ווער בין איך דען? איך האב נאך אזויפיל וואס צו
פאררעכטן, איך בין דאך אזוי ווייט פון זיין גוט!

הייליגער באשעפער, געב מיר אמונה; שיינ אריין אין מיר די
ליכטיגע אמונה, איך זאל וויסן און געדענקען אז אלעס איז נאר דו,
נישטא גארנישט - נאר דו. מיינ מאן, מיינע קינדער - אלעס איז פון
דיר. אז עס גייט מיר ווי אזוי איך וויל - איז דאס פון דיר, און אז עס
גייט נישט ווי אזוי איך וויל - איז דאס ווייטער פון דיר, און אז עס
איז אלעס פון דיר - איז דאך אלעס גוט, איז נישטא אויף וואס זיך צו
רעגן."

אזוי זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן; לייגט צו אייערע
אייגענע תפילות - וועט איר מיט די צייט אויסגעלייזט ווערן פון
איייער שווערע גלות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
(עצתו אמונה בהעלותך תשפ"ב)

>>>> מהר"א ש דערציילט

ווערד אז איך זאל הערן זייער חסרון, ווייל איך לעב אזא חיים טובים וואס
עס האט גאר קיין שום חסרון נישט.

דער טויבער בעטלער האט דערציילט באריכות ווי אזוי ער האט אזא
געשמאקע און גוטע לעבן, ער לעבט א חיים טובים, אלעס ווייל ער
פארמאכט זיינע אויערן, ער הערט זיך נישט צו צו די נארישקייטן פון דער
וועלט.

א מענטש הערט שרעקעדיגע זאכן וואס טוט זיך אויף דער וועלט, און
ער הויבט אן האבן פחדים, א מענטש הערט גוטע זאכן וואס אנדערע
האבן, און ער הויבט אן מקנא צו זיין יענעם, אזויפיל פראבלעמען הויבן
זיך אן בלויז מיט הערן צופיל איבריגע זאכן, וואס אויב וואלט מען אביסל
געהיטן אויף די אויערן, וואלט מען עס גרינגערהייט געקענט איינשפארן.

גאר אסאך צרות און פראבלעמען קען מען פארמיידן מיט דעם וואס
מען האט נישט אזעלכע אפענע אנגעשפיצטע אויערן, מיט דעם וואס מען
האלט זיך צוריק פון הערן אלעס וואס טוט זיך ארום זיך, און בכלל פון צו
הערן סתם איבריגע נארישע זאכן וואס טוט זיך אויף דער וועלט.

חז"ל זאגן (פתיבות ה') "דרש בר קפרא, מאי דכתיב (דברים כ"ג, ו"ד) ויתד
תהיה לך על אזנה, אל תקרי אזנה אלא על אזנה, שאם ישמע אדם דבר
שאינו הגון ויבא אצבעו באזניו", דער אייבערשטער האט באשאפן די
פינגערס זיי זאלן זיין שפיציג, אז אויב הערט א מענטש עפעס וואס טויג
נישט, זאל ער אריינשטעקן די פינגער אינעם אויער, ער זאל נישט קענען
הערן זאכן וואס מען דארף נישט הערן. נאך זאגן חז"ל (שם) "תנא דבי רבי
ישמעאל, מפני מה אוזן כולה קשה והאלה רפה? שאם ישמע אדם דבר
שאינו הגון, יכוף אלה לתוכה. פארנוואס איז דער גאנצער אויער הארט און
נאר דער לעפל פונעם אויער איז ווייך? אז אויב הערט מען עפעס נישט
גוט, זאל מען אריינבייגן דעם לעפל אינעם אויער און זיך נישט צוהערן.
אזוי ווייט האבן חז"ל אונז געווארנט אכטונג צו געבן אויף די אויערן.

א מענטש מיינט אז ער וועט קלוג ווערן אויב וועט ער אויסהערן וואס
יעדער נאר האט צו זאגן און פארקויפן, דאס איז בכלל נישט קיין סימן פון
קלוגשאפט, עס איז דא א מאמר החכם, "א מענטש מיט גרויסע אויערן,
איז א גרויסער שוטה", דאס מיינט נישט אז דער פיזישער אויער איז גרויס,
נאר איינער וואס מוז אריינשטעקן אן אויער איבעראל, ער מוז הערן וואס
יעדער האט צו רעדן, ער מוז הערן אלע גייעס, ער מוז מיטהאלטן אלעס
וואס טוט זיך, אלעס וואס יעדער רעדט, און שוין אפגערעדט ווען מען
הערט זיך צו צו רייד פון מינים און אפיקורסים, רחמנא ליצלן.

דאס איז וואס ברענגט אלע צרות אויפ'ן מענטש, דאס איז וואס
ברענגט אריין אינעם מענטש איבריגע שרעקליכע פחדים, דאס ברענגט
אים אריין קנאה וואס ברענגט צו שנאה, און נאכדעם ווייטער צו פילע
פראבלעמען און עגמת נפש, און אזוי ווייטער קויפט זיך א מענטש איין
אזויפיל שוועריקייטן אין לעבן וואס וואלט בכלל נישט אויסגעפעלט, ער
וואלט אלעס געקענט אויסמיידן בלויז מיט'ן היטן די אויערן.

און דאס איז די בחירה פונעם מענטש אליין, ווי דער מאמר החכם,
"ווער עס וויל נישט הערן, זאל פארשטאפן זיינע אויערן", א מענטש מוז
נישט מיטהאלטן אלעס וואס יעדער פליידערט, אז מען זעט א קופקע
שמעסקן מוז מען זיך נישט אלץ אריינשטופן די נאז דארט צו הערן און
מיטהאלטן, מען קען רואיג גיין ווייטער און מען וועט גארנישט פאפאסן
עפעס וויכטיג צום לעבן. אויב איז דא עפעס גייטיג וואס דו דארפט
וויסן, וועט מען שוין קומען צו דיר עס דערציילן, א קלוגער מענטש דארף
זיך אריינמישן איבעראל, מען שפארט זיך נאר איין פילע צרות.

חז"ל זאגן (שם) "תנו רבנן, אל ישמע אדם לאזניו דברים בטלים מפני
שהן נכוות תחלה לאיברים", א מענטש זאל נישט לאזן זיינע אויערן הערן
נארישקייטן, ווייל די אויערן זענען די ערשטע וואס ווערן אפגעברייט. די
אוייערן וואס דארף הערן יעדע שטות, ווערן די ערשטע אפגעברייט,
דערבייער דארף מען דאס מערסטע היטן די אויערן.

אז מען וויל מצליח זיין אין לעבן, דארף מען נוצן די אויערן אויפ'ן
ריכטיגן וועג, ארייננעמען דעם אייבערשטן אין די אויערן, הערן נאר דעם
קול פונעם אייבערשטן, דאס מיינט אז מען יעדע זאך וואס מען הערט זאל
מען נעמען אלס רמז אז דער אייבערשטער האט געוואלט עפעס זאגן ווי
אזוי ער דארף זיך פירן; און אזוי ווייטער הערט מען זיך צו צום קול פון די
הייליגע תורה, צום קול פון די הייליגע חכמים און צדיקים וואס לערנען
אונז דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי זיך צו פירן; און דאן וועלן מיר האבן די
שענסטע הצלחה אין לעבן.

דאס לעבן איז פיל שענער און בעסער ווען מען מישט ווי ווייניגער א
קאשע, וואס איך דארף הערן וועט מען מיר שוין קומען דערציילן, אויסער
דעם האב איך גארנישט וואס צו זאגן און זיך מישן.

<<<<<

"נישט אומזיסט האט דער אייבערשטער אונז געגעבן צוויי אויערן און איין מויל" - האט דער חכם זיך אויסגעדרוקט - "נאר אז מיר זאלן הערן מער פון וויפיל מיר רעדן", דאס הייסט אז איינער קומט מיר עפעס דערצייילן, וועל איך אים אויסהערן מיט ביידע אויערן, אבער אז איך זאל זיך גיין מישן אין פלעצער וואו איך קום נישט אריין, איך זאל הערן פון דעם און איבערזאגן פאר יענעם, דאס וועט מיר נאר ברענגען פלאנטער אין לעבן. אויף דעם וועלן מיר יא נוצן די אויערן, זיך גוט צוצוהערן צו די ווערטער וואס מיר האבן יעצט געליינט, דאס וועט אונז ברענגען פיל הצלחה אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(קונטרס זיי מצליח)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קמג)

אין קורצן פון פריער: אין איינע פון די טעג פון עשרת ימי תשובה זאגט דער רבי א לאנגע תורה וואס ציעט זיך פאר פיר שעה.

תקיה

ווען דער רבי האט געזאגט די לאנגע תורה, איז ער די גאנצע צייט געווען אין א געוואלדיגע התלהבות, זיין הייליגע געזוכט איז געווען רויט און געשיינט מיט א שטארקע פלאם.

אינמיטן די לאנגע תורה זאגט דער רבי דאָרט אז א מענטש דארף גיין אלץ העכער מיט זיין תורה און תפלה פון איין מדרגה צו די צווייטע, יעדעס מאל ווערט עס בעסער און בעסער, ביז א מענטש קען צוקומען צו די העכסטע מדרגה, ער קען אנקומען צו די פלאץ ווי די תורה איז באַמט "תורת ה'" די תורה פונעם אייבערשטן אליין, ווי חז"ל זאגן (ירושלמי ביכורים, פרק ג', הלכה ג'; ירושלמי ראש השנה, פרק א', הלכה ב') "אני קימתי תחלה", דער אייבערשטער זאגט אז ער אליין האט מקיים געווען די תורה נאך פאר יעדן איינעם, און ווי חז"ל רעכענען אויס (סוטה י"ד, ברכות ו') אז דער אייבערשטער אליין איז מקיים די מצוות פון די תורה; און די תפלה איז אמת'דיג "תפלת ה'", ווי חז"ל זאגן (ברכות ו') אז דער אייבערשטער אליין דאווענט, ווי דער פסוק זאגט (שעשה נ"ו, ו') "ושמחתים בבית תפלותי". ווען א איד קומט אן צו די העכסטע מדרגה, צו ווערן נכלל אינעם אין סוף ברוך הוא, אינעם אייבערשטן אליין, דעמאלט ווערט זיין תורה - די תורה פונעם אייבערשטן אליין, און זיין תפלה - דעם אייבערשטן תפלה אליין.

ווען דער רבי האט דאס געזאגט, האט ער זיך אויסגעדרוקט אז מען דארף קומען צו אזא שטארקע ביטול צום אייבערשטן, אז מען זאל קענען זאגן "יהי רצון מלפני".

תקיש

ווען דער רבי האט געזאגט איך די תורה אז אלע קולות זענען צוות, ווי אויבנדערמאנט, האט דער רבי צוגעלייגט אז אויף דער קול פון די מטבעות וואס קלאפן ביים געבן צדקה, איז אויף א בחינה פון צוות דקדושה.

תקב

שבת פרשת נח, ראש חודש חשוון, איז געווען א שבת פאר די חתונה פונעם רבי'ן טאכטער מרים, עס איז געווען דעמאלט די פארשפיל, און דער רבי איז געווען זייער פרייליך דעם גאנצן שבת.

ער האט געטאנצן א גאנצן טאג. די טעגן וואס מען האט דעמאלט געזען ביים רבי'ן האט מען קיינמאל פארדעם נישט געזען ביי אים, ער האט געטאנצן כמעט א גאנצן שבת. אסאך אינטערעסאנטע זאכן האט מען געזען ביים רבי'ן יענעם שבת. דער רבי האט געדאווענט מיט אנשי שלומינו זייענדיג אנגעארטלט בלויז מיט א פאטשיילע פון גרויס שמחה. ביי שלש סעודות איז דער רבי געזעסן מיט אנשי שלומינו און ער האט זיי געזאגט זיי זאלן גוט געדענקען דעם שלש סעודות. ער האט דערצייילט דעמאלט אז אום ראש השנה פון יענעם יאר האט אים געגעבן טויזנט רענדלעך פאר אלע זיינע אויסגאבן, און ער איז געווען ערגעץ אויף א פלאץ, און ער האט דאך זייער שטארק ליב תורה, און ער איז געווען אויף א פלאץ וואו מען האט דאָרט געזאגט זייער הויכע תורה, איז ער אהינגעגאנגען הערן די תורה, אבער עס איז געשטאנען דאָרט א שומר ביים טיר וואס האט אים נישט געוואלט אריינלאזן, און דער רבי האט אים געגעבן די גאנצע טויזנט רענדלעך אז ער זאל אים יא אריינלאזן. דער רבי האט געזאגט אז ער האט געהאט א גרויסע יצר הרע אויף די טויזנט רענדלעך, עס נישט צו געבן פאר'ן שומר, און ער קען אפילו דעם יצר הרע וואס געפונט זיך דאָרט.

למעשה האט ער יא געגעבן די טויזנט רענדלעך און איז ער אריין דאָרט און געהערט דאָרט וואס ער האט געהערט, און מען האט פארשטאנען פון רבי'ן אז די תורה וואס ער האט געזאגט, די תורה "חותם בתוך חותם", איז פון די תורה וואס ער האט דאָרט געהערט. עס איז אבער נאר גאר א קליינע פראצענט פון די תורה, א קליין חלק פון וואס ער האט דאָרט געהערט.

תקבא

דערנאך האט דער רבי געזאגט תורה ביי שלש סעודות אויפ'ן פסוק (בפסוק י"ד, כ') "ויאמר ה' סלחתי כדברך", וואס איז ראשי תיבות "כוסיי", און ער האט מגלה געווען וואונדערליכע זאכן אויף דעם, מען האט אבער נאר געדורקט ראשי פרקים פון די תורה (אין ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קע"ו).

שאלות ותשובות ברסלב ווען די מאמע איז מצער דעם טאטן

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך פיל אביסל שלעכט מיט מיינע פילע שאלות, וואס זאל איך אבער טון אז ס'איז מיר שווער.

איך דארף זייער וויכטיג חיזוק אויף מכבד צו זיין מיין מאמע. איך רעד דוקא פון מיין מאמע און נישט פון מיין טאטע, ווייל איך זע ווי מיין מאמע לייגט ארעק מיין טאטע, ער גייט צוגרונד פון איר, זי איז אים זייער נישט מכבד, שיינ געזאגט, די קינדער איז זי מער מכבד פון מיין טאטע, ווייל די טערעפי האט איר אנגעזאגט אזוי. מיין טאטע האט געהאט א שווערע יוגנט, און אנשטאט אז נאך די חתונה זאל אים בעסער ווערן, איז אים זייער שווער.

איך ווייס אז איך דארף נישט אלעס זען, אבער איך קען נישט ווערן בלינד. למשל ביי א שבת'דיגע סעודה, ווען מיין מאמע מאכט ארעק מיין טאטע, וואס זאל איך טון? איך ווער ממש פארפריירן, איך קען מער נישט אריינברענגען זאכן צום טיש, און אזוי ווייטער.

דער ראש ושיבה האט אן עצה פאר מיר?

ישיב נח

תשובה:

בערות ה' יתברך

יום ב' פרשת שלח, כ"א סיון, שנת תשפ"ב לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

קינדער טארן זיך נישט אריינמישן און נעמען א צד ווען עלטערן קריגן זיך. קינדער דארפן מכבד זיין די עלטערן - זאל זיין וואס זאל נאר זיין. איר מיט אייער חכמה זאלט מכבד זיין אייער טאטע; איר זאלט אים פרעגן זאכן ווי אזוי צו טון און וואס צו מאכן, ער זאל שפירן ווי א טאטע, ער זאל שפירן ווי מען מאכט אים נישט ארעק. אויף זאלט איר מכבד זיין אייער מאמע; איר זאלט בשום אופן נעמען א צד, איר זאלט זיי ביידע מכבד זיין.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון פיבוד אב ואם, רבי שמעון בר יוחאי זאגט (ירושלמי קידושין א, ט): "גדול היא פיבוד אב ואם", עס איז אזוי גרויס די מצוה פון מכבד זיין טאטע און מאמע, "שהעדיפו הקדוש ברוך הוא יותר מכבודו", דער אייבערשטער זאגט אונז, זייט מער מכבד טאטע מאמע ווי דעם אייבערשטן אליינס.

וואויל איז דעם וואס איז מכבד טאטע מאמע, וועט ער באקומען שכר אויף די וועלט און יענע וועלט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פאה א, א): "אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא, פיבוד אב ואם וכו'", דער אייבערשטער באצאלט שכר פאר די מצוה פון פיבוד אב ואם סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים. (עצתו אמונה שלח תשפ"ב)

ער האט געטאנצן א גאנצן טאג. די טעגן וואס מען האט דעמאלט געזען ביים רבי'ן האט מען קיינמאל פארדעם נישט געזען ביי אים, ער האט געטאנצן כמעט א גאנצן שבת. אסאך אינטערעסאנטע זאכן האט מען געזען ביים רבי'ן יענעם שבת. דער רבי האט געדאווענט מיט אנשי שלומינו זייענדיג אנגעארטלט בלויז מיט א פאטשיילע פון גרויס שמחה. ביי שלש סעודות איז דער רבי געזעסן מיט אנשי שלומינו און ער האט זיי געזאגט זיי זאלן גוט געדענקען דעם שלש סעודות. ער האט דערצייילט דעמאלט אז אום ראש השנה פון יענעם יאר האט אים געגעבן טויזנט רענדלעך פאר אלע זיינע אויסגאבן, און ער איז געווען ערגעץ אויף א פלאץ, און ער האט דאך זייער שטארק ליב תורה, און ער איז געווען אויף א פלאץ וואו מען האט דאָרט געזאגט זייער הויכע תורה, איז ער אהינגעגאנגען הערן די תורה, אבער עס איז געשטאנען דאָרט א שומר ביים טיר וואס האט אים נישט געוואלט אריינלאזן, און דער רבי האט אים געגעבן די גאנצע טויזנט רענדלעך אז ער זאל אים יא אריינלאזן. דער רבי האט געזאגט אז ער האט געהאט א גרויסע יצר הרע אויף די טויזנט רענדלעך, עס נישט צו געבן פאר'ן שומר, און ער קען אפילו דעם יצר הרע וואס געפונט זיך דאָרט.

למעשה האט ער יא געגעבן די טויזנט רענדלעך און איז ער אריין דאָרט און געהערט דאָרט וואס ער האט געהערט, און מען האט פארשטאנען פון רבי'ן אז די תורה וואס ער האט געזאגט, די תורה "חותם בתוך חותם", איז פון די תורה וואס ער האט דאָרט געהערט. עס איז אבער נאר גאר א קליינע פראצענט פון די תורה, א קליין חלק פון וואס ער האט דאָרט געהערט.

תקבא

דערנאך האט דער רבי געזאגט תורה ביי שלש סעודות אויפ'ן פסוק (בפסוק י"ד, כ') "ויאמר ה' סלחתי כדברך", וואס איז ראשי תיבות "כוסיי", און ער האט מגלה געווען וואונדערליכע זאכן אויף דעם, מען האט אבער נאר געדורקט ראשי פרקים פון די תורה (אין ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קע"ו).

רבי נתן האט דעמאלט געענדיגט זאגן קדיש נאך זיין מאמע, און דער רבי האט גערעדט אויף פון דעם אין די תורה, ווי ער דערמאנט דארט דער נוסח פון קדיש "יתגדל ויתקדש שמייה רבא".

תקב

די גרויסע שמחה וואס מען האט געזען דעמאלט ביים רבי'ן, קען מען זיך גארנישט פארשטעלן און איבערדערציילן, "אשרי עין ראתה זאת", וואויל זענען די אויגן וואס האבן דאס געזען און מיטגעהאלטן.

דער רבי האט געטרינקען אביסל וויין לכתב די שמחת התתונה וואס וועט פארקוימען אינמיטן די וואך, און ער האט געטאנצן אן אויפגער. אינמיטן טאנצן האט דער רבי זיך אָנגעלייגט אויף ר' יודל און האט אזוי געטאנצן. מען האט געזינגען דעמאלט אן ענדנסן ניגון, א שטייטע התעוררות דיגע ניגון, ווי דער סדר איז געווענליך געווען פון הייליגן רבי'ן צו טאנצן אויף אן התעוררות ניגון. עס איז באקאנט ביי אנשי שלומינו דער ניגון וואס דער רבי האט דעמאלט געזינגען, דער רבי האט דעמאלט געזאגט אז מיט דעם ניגון רופט מען אראפ די נשמות פון גן עדן, מען רופט אראפ די נשמות פון די צדיקים אין די משפחה וואס לעבן שוין נישט, דאס מיינט די נשמות פון די הייליגע צדיקים; זיין זיידע דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע, זיין זיידע רבי נחמן הורוויצער זי"ע, און זיין מאמע די צדיקת, זכרונם לברכה.

תקב

דער רבי איז געווען דעמאלט זייער פרייליך ביי יענעם שלש סעודות, דער רבי האט דעמאלט געזאגט אז ווער עס קען טרינקען וויין, קען ער מיט דעם מכפר זיין אויף עבירות, ער האט זיך אויסגעדרוקט, "אז א גוטער איד טוט א טרינק וויין, קען ער מוחל עוונות זיין", און דערנאך האט ער געזאגט די אויבנדערמאנטע תורה (נע פריער אין סימן תקכ"א).

תקב

מוצאי שבת קודש האט דער רבי זיך אויפגעטון אז ער האט זיך קיינמאל נישט באנוצט מיט זכות אבות, און דאס וואס איז געווען אין ארץ ישראל (נע פריער אין סימן רצ"ב), איז געווען גאר געווען א טובה פאר זיי.

תקב

נאך שבת איז דער רבי געפארן מיט רבי נתן, אינאיינעם מיט נאך פילע אנשי שלומינו, און אויך מיט די משפחה, צו די חתונה וואס איז געווען אין שטאט וואלטיסק, וואס איז בערך הונדערט דרייסיג קילאמעטער פון שטאט ברסלב.

פארזעצונג קומט אי"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה ישראל פוקס הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

חומש סעודה אין תלמוד תורה היכל הקודש וויליאמסבורג

דעם זונטאג קרח איז פארגעקומען די שיינע "חומש סעודה" אין די ברסלבע חדר אין וויליאמסבורג, די יוסע קינדערלעך פון כיתה א' האבן געפיערט דעם פרייליכן מסיבת "חומש סעודה", ווען זיי האבן זוכה געווען צו ענדיגן לערנען די הייליגע עברי, און זיי הויבן שוין אן לערנען אין די הייליגע חומש.

דער חשובער מלמד הר"ר נחמן ניישטיין שליט"א האט גערעדט און ארויסגעברענגט די גרויסע שמחה אז מען האלט שוין דא ביים ענדיגן לערנען די הייליגע עברי, ער האט באדאנקט די חשובע עלטערן וואס האט אזוי שיינ מיטגעארבעט א נאנץ יאר מיט די קינדער און געזעצט מיט זיי די הייליגע עברי, ווי אויך האט ער גערעדט איבער די וויכטיגקייט זיכער צו מאכן אז יעדעס קינד קען גוט די עברי, וואס דאס איז ממש דער יסוד ער זאל קענען אויפואקסן אן ערליכער איד. דערנאך האט דער מנהל הר"ר מרדכי אנדגוי שליט"א אויפגעטרעטן מיט עטליכע ווערטער, און ביים סוף האט דער ראש ישיבה שליט"א געטיילט פאר די טייערע קינדער וויינער "ערשטע אייגענע סידור", וואס זיי האבן איבערגענומען מיט גרויס פרייד.

די ברסלבע תלמוד תורה איז באקאנט פאר אלעמען אז דארט לייגט מען דער עיקר הגוש אויף אויסלערנען די קינדער "אמונה", אז אמונה זאל נישט זיין נאך א זאך וואס זיי ווייסן, און מען נעמט עס נאר ארויס איין-צוויי מאל א יאר ווי למשל פסח ביינאכט, אדער פורים נאכמיטאג, נאר אז זיי זאלן לעבן מיטן אייבערשטן, די אמונה זאל זיין ביי זיי קלאר און זיכער, זיי זאלן אויפואקסן פון די זונסטע עלטער וויסנדיג אז דער באשעפער איז ממש דא מיט זיי אייביג און איבעראל, ווי אויך לייגט מען א געוואלדיגע געוויכט אז די קינדער זאלן וויסן זייער חשיבות אז זיי זענען געבוירן געווארן אלס אידן, און האבן באקומען די הייליגע תורה פונעם אייבערשטן, און נאר אויב מען פאלגט דעם אייבערשטן קען מען האבן א גוטע לעבן, אפילו אויף דער וועלט.

אין דעם תלמוד תורה געט מען שטארק אכטונג אז די קינדער זאלן אויפואקסן געזונט אויך נפש, ווי יעדער מלמד גיבט אכטונג נישט צו פארשעמען קיין קינד. מען לערנט אויס די קינדער וויאזוי מען לעבט מיט אנדערע מענטשן זיך רעכענען מיט א צווייטנס געפילן. מען איז מחנך די קינדער מיט שמחת המצוות, מען פארציילט פאר די קינדער אזעלכע מעשיות פון צדיקים וואס רעדן צו קליינע קינדער, און מען לערנט זיי אויס אז אויך זיי קענען זיין א צדיק, און קענען וואקסן ערליכע אידן.

ברוך השם, עס זענען ארויסגעקומען הערליכע פירות, עס זענען שוין דא פילע אינגעלייט תלמידים פון די הייליגע תלמוד תורה, אינגעלייט וואס זענען יראי השם, וואס לעבן מיטן אייבערשטן, און פירן ערליכע אידישע שטיבער על דרך ישראל סבא.

אין העולם מתקיים אלא בכוח הבל תינוקות של בית רבן!

נייע היכל הקודש קאנטרי "אילן החיים" אפגעקויפט

פרייליכע נייעס קומט אריין די וואך, איבער די אפקויף פון א נייעם קאנטרי "אילן החיים" פאר אנשי שלומינו פארן זומער, וואס געפונט זיך נעבן דעם שטעטל ברסלב אין ליבערטי.

אין די לעצטע פאר יאר טרעפט מען זיך יעדן זומער אינעם זעלבן פראבלעם, די שטעטל ווערט איבערגעפילט מיט אזויפיל אנשי שלומינו וואס קומען אויף זומער, און עס פאלן ארויס פילע משפחות וואס ווילן קומען אויף זומער צו זיין אינאיינעם מיט אנשי שלומינו, ווייל עס איז נישטא קיין פלאץ וואו צו זיין אין שטעטל, וואס איז שוין אזוי אויך היבש איבערגעפילט.

צוליב דעם האט דער ראש ישיבה שליט"א זיך יעצט אריינגעווארפן אין דעם נייעם פראיעקט אפצוקויפן א קאנטרי אין די געגנט פון שטעטל, אלעס פאר דעם איינעם צוועק אז אנשי שלומינו זאלן האבן א ריינעם ווינקל צו לעבן מיטן אייבערשטן מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן.

אין א בריוו צום אינגערמאן וואס איז געשטעלט געווארן אלס גבאי אינעם קאנטרי שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א, "אויך טראכט צו רופן די נייע קאנטרי מיטן נאמען "אילן החיים", מוהרא"ש האט ארויסגעגעבן א ספר מיטן נאמען אילן החיים, מוהרא"ש ברענגט אינעם ספר די השתלשלות ווי אזוי עס איז אריבער דעם רבי'נס זאך פון איין תלמיד צום צווייטן. דער הייליגער רבי האט איבערגעגעבן פאר רבי נתן, רבי נתן האט איבערגעגעבן פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער, ער פאר זיין זון רבי אברהם בן רבי נחמן, און נאכדעם פאר הרב החסיד רבי לוי יצחק; דאס איז די ראשי תיבות פון איל"ן, א בוים פון לעבן. דאס איז פאסיג פאר א ברסלבער קאנטרי, וואס מען זיצט אונטער די ביימער און מען לעבט. דער רבי געבט אונז לעבן, דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן ד): "כשתסעו וישאלו אתכם מה פעלתם תאמרו: רוח", מען וועט ענק פרעגן וואס האט איר מקבל געווען ביי מיר, זאלט איר זאגן רוח חיים, לופט צום לעבן. געב איבער פאר אלע משפחות וואס קומען אז ביי אונז אין קאנטרי קען מען נאר שווימען בצניעות, מיט א שוויס קלייד, אויך זאלסטו איבערגעבן מען זאל נישט איינקויפן פאר טייער - קליידער פאר די קינדער. ביי אונז קוקט מען בכלל נישט אויף די וואס געבן אויס געלט פאר קליידער, א שאד צו אויסגעבן געלט פאר די זאכן."

מיטן אייבערשטנס הילף וועט עס זיין א שיינע געשמאקע זומער, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, מען וועט זיך מחזק זיין אינאיינעם מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן.

הררים והגברות יפצחו לפניכם רנה!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעזיה עס צו טיין צו איך אהיים

פאליציי אין ישיבה

אביסל היסטאריע פון די בראשית יארן אין ישיבה, ווען שלעכטע מענטשן האבן נאר געוואלט פארמאכן די ישיבה אויף אלע וועגן קול ברסלב **212-444-9191** 1, 2, 1, 8, 2, 35

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com